

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.949/2018/8.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Ozsváth Zsolt jogtanácsos

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.III.20.330/2017/6/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 26.P.20.760/2016/17.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezi, és a sérelemdíj vonatkozásában az elsőfokú bíróság 250.000 forintot elutasító rendelkezését helyben hagyja.

Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A peres felek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatos költségeiket maguk viselik.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetékből a felperes 25.000 (huszonötezer) forintot köteles az államnak megtéríteni külön felhívásra, további 45.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2016. március 5-én a .. szurkolók által szervezett busszal a .. megrendezésre kerülő .. bajnoki mérkőzésre kívánt elutazni. A szurkolói busz a .. elől indult. A felperes két társával a közeli .. lévő .. áruházba indult, kezében egy pohár sörrel. Ezt észlelve az alperes állományába tartozó rendőrök intézkedést kezdeményeztek vele szemben. Az intézkedésnek a felperes nem szegült ellen. A rendőrök nem csupán a szeszes ital fogyasztása miatti szabálysértés okán jártak el vele szemben, nem csupán igazoltatták, de ruházatát is átvizsgálták úgy, hogy több járókelő is láthatta a szurkolótársakon kívül a ruházatátvizsgálást.
- [2] A rendőrök utóbb a ruházatátvizsgálás okaként a rendőri vezetés által elrendelt fokozott ellenőrzésre, illetve a felperes által elkövetett szabálysértésre hivatkoztak. A felperessel együtt csak két, vele az üzletközpont felé sétáló szurkolótárs ruházatát vizsgálta át. A felperes álláspontja az volt, hogy önmagában az általa elkövetett szabálysértés (alkohol fogyasztása közterületen) nem indokolhatta a ruházatátvizsgálást, hiszen ő a ruházatában szeszes italt nem rejtegetett.
- [3] Az eljáró rendőrök a felperessel szemben szabálysértési feljelentést tettek, melynek nyomán az illetékes szabálysértési hatóság megállapította a felperes felelősségét szeszes ital közterületen történő fogyasztása tilalmának megszegése szabálysértés miatt, és vele szemben figyelmeztetést alkalmazott.
- [4] A felperes az általa jogsértőnek tartott rendőri intézkedés (ruházatátvizsgálás, motozás) miatt panaszt terjesztett elő, amelyet az alperes első fokon közigazgatási eljárásban elbírált, eljárása során meghallgatta az intézkedő rendőröket, illetve a felperes szurkolótársait is. Az alperes ezt követően a panaszt elutasította, az elutasítás ellen a felperes panasszal élt. Jogorvoslati eljárás során az Országos Rendőr-főkapitányság az alperes döntését megváltoztatta, és a felperes panaszának részben helyt adott.
- [5] A felperes úgy ítélte meg, hogy a ruházatátvizsgálás, mint rendőri intézkedés vele szemben teljességgel indokolatlan volt, megsértette emberi méltóságát.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a ruházatátvizsgálás megsértette személyiségi jogait, emberi méltóságát, mert az intézkedés aránytalan és szükségtelen volt, arra az elrendelt fokozott ellenőrzés sem teremtett jogalapot.

Álláspontja szerint őt az intézkedő rendőrök a ruházatátvizsgálással, amely a nyílt utcán történt, megalázták, illetve bárki azt hihette, hogy a felperes valóban okot szolgáltatott a vele szembeni fellépésre. A felperes előadta, hogy a szurkolótársak előtt magyarázkodni kényszerült, bizonygatnia kellett, hogy a rendőri intézkedésre nem adott alapot. A felperes kérte a jogsértés megállapítása mellett az alperes elégtétel adására és sérelemdíj megfizetésére való kötelezését. Az igényelt sérelemdíj mértékét 350.000 forintban határozta meg.

- [7] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Önmagában nem vitatta, hogy a felperessel szemben az állományába tartozó rendőrök intézkedtek, illetve szabálysértési feljelentést tettek, de álláspontja szerint a rendőri intézkedés mindenben megfelel a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek. Az alperes előadta, hogy a felperes ténylegesen szabálysértést követett el, illetve az intézkedés időszakában hatályban volt az ORFK vezetőjének azon határozata, amely Magyarország teljes közigazgatási területére fokozott ellenőrzést rendelt el. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a fokozott ellenőrzés időtartama alatt a személyek ellenőrzése, az előírások betartása esetén nem tekinthető jogszabályba ütközőnek. Az alperes előadta azt is, hogy a szabálysértési feljelentésben is rögzítették, hogy a ruházat átvizsgálását indokolta a sportrendezvényeken gyakran előforduló rendbontások okán közbiztonságra különös veszélyes eszköz vagy egyéb tárgy felkutatása.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 35.000 forint perköltséget, valamint 36.000 forint le nem rótt illetéket térítsen meg az államnak külön felhívásra. Az elsőfokú bíróság a tényállás alapjaként az egybehangzó rendőri jelentéseket fogadta el azzal, hogy a felperes nem indítványozta annak a két személynek a tanúkenti meghallgatását, akikkel szemben még hasonló módon intézkedtek a rendőrök, míg a többi, általa meghallgatni kért tanú nem volt közvetlen érintettje a rendőri intézkedésnek, és azt nem is mindegyikük kísérte figyelemmel a maga egészében. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás alapján arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedő rendőrök közölték a felperessel a ruházatátvizsgálás indokát (szabálysértés elkövetésének ténye, fokozott ellenőrzés). Az elsőfokú bíróság szerint az eljáró rendőrök megítélésére van bízva, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése során kivel szemben foganatosítják az ilyenkor lehetséges intézkedéseket, ezért irrelevánsnak tekintette, hogy a felperesen, illetve néhány szurkolótársán kívül más személyeknél nem végeztek ruházatátvizsgálást.
- [9] Az elsőfokú bíróság annyiban nem osztotta az alperes álláspontját,

hogy a futballmérkőzés biztosítása is indoka lehetett a ruházátátvizsgálásnak, mivel nem merült fel adat arra, hogy ilyen indokot az intézkedő rendőrök közöltek volna a felperessel, és a biztosítási terv sem tartalmazott arra nézve adatot vagy utalást, hogy a szurkolói busz kísérése során Székesfehérvár közigazgatási területén belül bármilyen feladatuk lett volna az eljáró rendőröknek. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a ruházátátvizsgálás az arra vonatkozó szabályoknak megfelelően zajlott. Utalt arra, hogy a felperes maga sem kifogásolta a végrehajtás módját, csupán magával az intézkedéssel szemben fogalmazta meg aggályait. Ebben a körben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt intézkedést a rendőrségi gépjármű mögött hajtották végre, és rendőrök biztosították a helyszínt annak elkerülésére, hogy az intézkedést megzavarják, vagy a bámészkodók túl közel mehessenek az intézkedés színhelyéhez. Összességében arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés indokolt és arányos volt, annak végrehajtása során sem sértették meg az intézkedő rendőrök a szükségesség és arányosság követelményét.

- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az állományába tartozó rendőrök 2016. március 5-én .. utcában vele szemben foganatosított rendőri intézkedés során jogellenesen végeztek rajta ruházátátvizsgálást. Kötelezte az alperest, hogy az általa elkövetett jogsértés miatti sajnálkozását levélben fejezze ki a felperesnek, amelyben elismeri a felperes személyhez fűződő jogainak megsértését, és az ügyben elnézést kér ezért a felperestől. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 350.000 forint sérelemdíjat és ennek 2016. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. Mellőzte a felperes kötelezését az elsőfokú perköltség megfizetésére, illetve az elsőfokú illeték megtérítésére. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárás illetékét és a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 95.250 forint első- és másodfokú perköltséget.
- [11] A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából releváns tényállást ugyan helyesen állapította meg, az irányadó jogszabályokat túlnyomórészt helyesen hívta fel, de az azokat tévesen alkalmazta, jogi következtetéseivel pedig az ítéletábra nem értett egyet.
- [12] A jogerős ítélet részletesen elemezte az úgynevezett fokozott ellenőrzésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, ugyanakkor kiemelte azt, hogy a rendőrség szolgálati szabályzata megváltozott, és a korábbi rendelkezésekkel szemben a fokozott ellenőrzés önmagában nem tette lehetővé a ruházátátvizsgálást. Erre csak akkor lett volna jogszerű lehetőség, ha az a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. vagy 30. §-ában foglalt feltételeknek megfelel.
- [13] A jogerős ítélet szerint ezért azt kellett megvizsgálni, hogy a

ruházátátvizsgálás indokolt volt-e a felperes személyazonosságának megállapítására, a közrendet, közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, a közlekedés biztonsága, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása vagy bűncselekmény, illetve szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt.

- [14] A jogerős ítélet megállapította, hogy a felperes a személyazonosságát aggály nélkül, haladéktalanul igazolta. Arra nézve sem merült fel adat, hogy a felperes meg kívánta volna nehezíteni vagy meg kívánta volna akadályozni a rendőri intézkedést. Ehhez képest a felperes személyazonosságának megállapítása nem indokolta a ruházátátvizsgálást. Kiemelte a jogerős ítélet, hogy az alperes által hivatkozott és az elsőfokú bíróság által idézett BH2011.78. jogeset nem lehet a perben irányadó, mert annak jogszabályi alapja a 2011. október 1. napjától már nem hatályos, és a ruházátátvizsgálásra vonatkozóan a korábbi szolgálati szabályzat eltér a jelenleg hatályos és a cselekménykor hatályban volt szolgálati szabályzattól.
- [15] A jogerős ítélet nyomatékkal hangsúlyozta, hogy a felperes elismerte, hogy a közterületen történő alkoholfogyasztással szabálysértést követett el, és azt is tudomásul vette, hogy ezért szabálysértési eljárást kezdeményeznek vele szemben. Kiemelte, hogy a szabálysértés alapos gyanújának észlelésekor a rendőrhatóságnak a szabálysértés elkövetésének megakadályozására és a további elkövetés abbahagyására alkalmas, ugyanakkor az intézkedéssel elérni kívánt céllal arányos intézkedést kell foganatosítania. A jogerős ítélet szerint ehhez az adott esetben elegendő lett volna az alkoholfogyasztással kapcsolatos szabálysértés tényének megállapítása és az ezzel kapcsolatos feljelentés megtétele. Az eset összes körülményei azonban további rendőri intézkedést nem indokoltak. A jogerős ítélet szerint az alperes túllépte intézkedési kötelezettségének körét amikor a szabálysértés elkövetésére hivatkozva ruházátátvizsgálást végeztek, mert ez nem volt indokolt, és nem is állt arányban az intézkedés törvényes céljával, így megsértette a rendőrségi törvény 15. §-át.
- [16] A jogerős ítélet külön foglalkozott azon alperesi érveléssel, hogy a felperes provokatív magatartása is indokolta a ruházátátvizsgálást. A jogerős ítélet indokolása szerint az alperes által hivatkozott felperesi magatartásból okszerűen nem lehetett egyéb szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésére vagy annak gyanújára következtetni. Az sem nyert igazolást, hogy a felperes bármilyen módon a közlekedés biztonságát veszélyeztette volna, illetve nem merült fel olyan körülmény, amely alapján arra lehetett gyanakodni, hogy a felperes a ruházatában olyan tárgyat rejtegetne, amellyel a közrendet, a közbiztonságot vagy a közterület rendjét veszélyeztetné, és nem tanúsított a felperes ezekre nézve veszélyeztető magatartást sem. A jogerős ítélet szerint mindezt alátámasztja az, hogy a rendőri jelentésekben és tanúvallomásokban is csak az alkoholfogyasztást, valamint a fokozott ellenőrzés

elrendelését jelölték meg intézkedési okként. Mindezekre figyelemmel a jogsértés megtörténtét a jogerős ítélet megállapította. Az objektív jogkövetkezmények körében szükségesnek találta az alperes elégtétel adására kötelezését. A jogerős ítélet szerint a felperes által igényelt objektív szankciók arányosak a ténylegesen bekövetkezett jogsértéssel.

- [17] A jogerős ítélet teljességgel megalapozottnak találta a felperes sérelemdíj iránti igényét, kiterjedően annak összegszerűségére is. A jogerős ítélet szerint azzal, hogy egy bevásárlóközpont közelében került sor a felperes kiemelésére, rendőrségi gépkocsi mögé kísérésére, majd a ruházatának átvizsgálására, a külső szemlélőben azt a látszatot kelthette, hogy a felperes olyan jogsértő magatartást tanúsított, ami ilyen súlyú rendőri intézkedést indokolt. A jogerős ítélet a jogsértés ezen tárgyi súlya mellett a sérelem egyéni jellegét is értékelte, figyelembe vette, hogy a felperes emberi méltósága sérült, és alkalmas volt arra, hogy a felperesben szégyenérzetet, félelmet, megalázottságot keltsen, értékelte a nyilvánosság körét is az összeg meghatározásánál (350.000 forint).

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte a jogerős ítélet megváltoztatását és a keresetet elutasító elsőfokú ítélet helybenhagyását. Másodlagosan kérte a sérelemdíj megfizetésére kötelezés mellőzését, harmadlagosan pedig a sérelemdíj mérséklését igényelte. Előadta, hogy az intézkedő rendőrök a felperest ittasan látták, a felperes kiabált, kétségbe nem volt módon szabálysértést követett el (köztéri alkoholfogyasztás), és az intézkedés során nemcsak az ő ruháját vizsgálták át. Utalt az alperes arra, hogy a panaszbeadványnak részben helyt adó ORFK határozat kizárólag az intézkedés hangnemét illetően találta alaposnak a panaszt. Az alperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok megalapozatlanul hagyták figyelmen kívül a sporttörvény rendelkezéseit. Miután a felperes ittasan kiabált közterületen, kezében alkoholt tartva, rendfenntartás körében az alperest intézkedési kötelezettség terhelte. Az alperes szerint mindezen körülményeket a jogerős ítélet nem vette figyelembe, így mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. Az alperes álláspontja szerint a rendőrök teljes mértékben jogszerűen intézkedtek, így a kereset jogalapja hiányzik. Az alperes szerint a jogerős ítélet tévesen mérlegelte a sérelemdíj megítélésének szükségességét és mértékét egyaránt.
- [19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a rendőri intézkedés nem felelt meg a szükségesség és arányosság követelményének, a fokozott ellenőrzés tényén, illetve a köztéri alkoholfogyasztás tényén kívül más vizsgálati okot a felperessel a rendőrök nem közöltek. A felperes tagadta, hogy hangoskodott vagy

mutogatott volna, ezek megvalósulása esetén sem volt indokolt a ruházat átvizsgálása. A felperes azt is előadta, hogy bár szurkolóként rendszeresen részt vesz sporteseményeken, soha nem tanúsított rendzavaró magatartást. A felperes megerősítette azon álláspontját, hogy ruházatának akarata ellenére történő jogellenes átvizsgálása megalázó, kellemetlen és az emberi méltóságot sértő cselekmény volt. A felperes szerint a jogerős ítélet helytállóan alkalmazta a jogsértés megállapításához képest a jogkövetkezményeket is.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet részben találta alaposnak, ezért a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét a sérelemdíj tekintetében 250.000 forint elutasítására vonatkozó részében helyben hagyta, ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [21] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [22] A Kúria a jogalap megítélése vonatkozásában teljes mértékben egyetértett a jogerős ítélettel. A jelen esetben sem a felperes személyazonosságának megállapítása, sem pedig a megvalósított szabálysértés (közterületen szeszes ital fogyasztása) önmagában nem indokolta a ruházat átvizsgálását. Az alperes intézkedési kötelezettsége ugyanakkor az adott esetben kizárólag abban a körben áll fenn, amely magatartást a felperes ténylegesen megvalósított (szabálysértés). Helyesen idézte a jogerős ítélet az 1994. évi XXXIV. törvény vonatkozó rendelkezéseit a szükségesség és arányosság követelményének megfogalmazása körében. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes egyébként szurkolói busszal sporteseményre kívánt a későbbiekben utazni, nem teszi megalapozottá a sporttörvény rendelkezéseire való hivatkozást a rendőri intézkedés jogszerűsége vonatkozásában.
- [23] A Kúria szerint azt is helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy az úgynevezett fokozott ellenőrzés elrendelése az újabb, a perbeli cselekmény idején hatályon szolgálati szabályzat szerint már valóban nem foglalja magában automatikusan a ruházat átvizsgálásának lehetőségét (30/2011. (IX.22.) BM rendelet).
- [24] Az 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 15. § (1) és (2) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítőeszköz közül azt kell választani, az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintendő, a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

- [25] A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg, hogy szabálysértés tényének megállapításán, illetve a személyazonosság megállapításán túlmenő rendőri intézkedés nem volt indokolt. Nem merült fel valóban adat arra nézve, hogy a felperes akár a közlekedés biztonságát veszélyeztette volna, és olyan körülmények sem merültek fel, amely megalapozták volna annak a gyanúját, hogy a felperes a ruházatában olyan tárgyat rejteget, amely a közrendet, a közbiztonságot vagy a közterület rendjét veszélyeztetné. Helyesen állapította meg tehát a Kúria szerint a jogerős ítélet, hogy ruházatátvizsgálás az adott esetben és körülmények között szükségtelen és aránytalan volt, ez pedig sértette a felperes emberi méltóságát.
- [26] A Kúria szerint a jogkövetkezmények közül a megállapításon túl az elégtételadás elrendelése is megfelelt a jogszabályoknak és a kialakult bírói gyakorlatnak egyaránt.
- [27] A Kúria ugyanakkor a sérelemdíj összegét a konkrét esetben eltúlzottnak találta. A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés értelmében a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel egy összegben határozza meg.
- [28] A Kúria szerint a jelen esetben figyelembe kell venni és a mérlegelés körébe kell helyezni azt, hogy maga a sérelmes intézkedés egyébként nem megalázó módon történt, az alperesek szándéka nem a felperes megalázására irányult. Ilyen körülmények között a Kúria a jogsértést nem találta kiemelkedő tárgyi súlyúnak, a bírói gyakorlat szerint 350.000 forintos összeg olyan esetekben került megítélésre, ahol az érintett személy személyes szabadságát is hosszabb időre elvonták, erről azonban a jelen esetben nem volt szó. Azt is értékelni kellett, hogy a felperes ténylegesen követett el olyan szabálysértést, amely egyébként a rendőri intézkedés megkezdését kiváltotta. A Kúria szerint ezért a megállapított jogsértéssel 100.000 forint összegű sérelemdíj áll arányban. Jelen ítélet rendelkező része úgy értendő, hogy a Kúria gyakorlatilag az alperes által fizetendő sérelemdíj mértékét mindezekre figyelemmel 100.000 forintra és annak törvényes mértékű kamataira szállította le. Egyebekben a Kúria az érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [29] 1994. évi XXXIV. törvény 15. § (1) és (2) bekezdés, 29. § (6) bekezdés, 30. § (3) bekezdés, Ptk. 2:42. § (2) bekezdés, 2:52. § (1) bekezdés, Pp. 275. § (3) és (4) bekezdés.

Záró rész

- [30] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét tárgyaláson kívül bírálta el. Az alperes részlegesen lett pernyertes, ezért a Kúria úgy határozott, hogy a peres felek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatos költségeiket maguk viselik és a felperest a Kúria részilleték fizetésére kötelezte. A felülvizsgálati eljárási illeték további részét az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel az állam viseli.

Budapest, 2019. október 9.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

AM

tisztviselő